

**UCHWAŁA NR LVII/498/2022
RADY MIEJSKIEJ W STRYKOWIE**

z dnia 30 czerwca 2022 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działanie Burmistrza Strykowa

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559, 583, 1005 i 1079) oraz art. 229 pkt 3, art. 237 § 3 i art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052) uchwała się, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi z dnia 4 kwietnia 2022 r. na beczynność oraz przewlekłość w działaniu Burmistrza Strykowa w związku z niezalaniem sprawy zainicjowanej wnioskiem z dnia 14 lipca 2019 r. (data wpływu: 15 lipiec 2019 r.) dotyczącym niezamontowania bram wjazdowych w ekranie akustycznym oraz po zapoznaniu się z wyjaśnieniami złożonymi przez Burmistrza Strykowa, uznaje się skargę za bezzasadną.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczący Rady Miejskiej w Strykowie do zawiadomienia skarżącego o sposobie zalania skargi.

§ 3. Uzasadnienie stanowi załącznik do uchwały.

§ 4. Poucza się skarżącego o treści art. 239 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, zgodnie z którym w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Strykowie

Paweł Kasica

Uzasadnienie

W dniu 4 kwietnia 2022 r. do Rady Miejskiej w Strykowie wpłynęła skarga na beczynność oraz przewlekłość w działaniu Burmistrza Strykowa w związku z niezakończaniem sprawy zainicjowanej wnioskiem z dnia 14 lipca 2019 r. (data wpływu: 15 lipiec 2019 r.), w którym Skarżący wnosił o montaż bram wjazdowych w ekranie akustycznym, które miałyby chronić jego posesję przed ponadnormatywnym hałasem generowanym przez przejeżdżające pojazdy osobowe i ciężarowe.

W ww. skardze Skarżący zarzucił, że doszło do przewlekłości oraz beczynności organu o charakterze rażącego naruszenia prawa, gdyż Burmistrz Strykowa nie wydał w przewidzianym prawie terminie stosownego rozstrzygnięcia oraz nie poinformował Skarżącego o przyczynach zwłoki i nie wskazał nowego terminu zakończenia sprawy.

Przeprowadzone przez Komisję skarg, wniosków i petycji postępowanie wyjaśniające, na którym Burmistrz Strykowa złożył wyjaśnienia pozwoliło na ustalenie, że Skarżący od wielu lat prowadzi korespondencję związaną z wątpliwościami co do budowy dróg lokalnych w miejscowości Sosnowiec – Pieńki i ekranów akustycznych w bramach wjazdowych. Z wyjaśnień Burmistrza Strykowa wynika, że były organizowane spotkania z udziałem Skarżącego, na których udzielono ustnie odpowiedzi odnośnie możliwości montażu bram wjazdowych w ekranie akustycznym.

Ponadto ustalono, że Skarżący po skierowaniu skargi do Rady Miejskiej w Strykowie złożył również ponaglenie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łodzi w związku z niezakończaniem sprawy zainicjowanej wnioskiem z dnia 15 lipca 2019 r. w sprawie montażu bram wjazdowych w ekranie akustycznym. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łodzi postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2022 r. postanowiło uznać ponaglenie za nieuzasadnione.

Odnosząc się do złożonej skargi wskazać należy, że pojęcie beczynności definiuje art. 37 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), zwanej dalej k.p.a., stanowiąc, że jest to sytuacja, w której nie zakończono sprawy w terminie określonym w art. 35 k.p.a. lub przepisach szczególnych ani w terminie wskazanym zgodnie z art. 36 § 1 k.p.a. Ten ostatni zapis stanowi, że o każdym przypadku niezakończania sprawy w terminie organ administracji publicznej jest obowiązany zawiadomić strony, podając przyczyny zwłoki, wskazując nowy termin zakończenia sprawy oraz pouczając o prawie do wniesienia ponaglenia. Przy czym stosownie do § 2 ww. przepisu obowiązek ten ciąży na organie administracji publicznej również w przypadku zwłoki w zakończeniu sprawy z przyczyn niezależnych od organu.

W art. 35 k.p.a. ustawodawca wskazał terminy rozpoznania spraw, stanowiąc m.in., że sprawy winny być zakończane bez zbędnej zwłoki, nie później niż w ciągu miesiąca od wszczęcia postępowania, a sprawy szczególnie skomplikowane - nie później niż w ciągu dwóch miesięcy. Z tego okresu ustawodawca wyłączył terminy przewidziane w przepisach dla dokonania określonych czynności, okresy doręczania z wykorzystaniem publicznej usługi hybrydowej, o której mowa w art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych, okresy zawieszenia postępowania, trwania mediacji, opóźnień leżących po stronie wnioskodawcy lub niezależnych od organu administracji (art. 35 § 5 k.p.a.). Badanie skargi na beczynność sprowadza się więc do oceny czy w ustalonym stanie faktycznym na organie administracji publicznej spoczywał obowiązek wydania aktu lub dokonania czynności kończących postępowanie, a następnie czy uczyniono to w przepisany termin, a dalej czy ewentualne opóźnienie jest usprawiedliwione. Celem skargi na beczynność jest zaś doprowadzenie do zakończenia sprawy. Tezy te są utrwalone w orzecznictwie sądów administracyjnych (por. wyroki: Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 lipca 2018 r., sygn. akt I OSK 2936/16 ; z dnia 21 marca 2019 r., sygn. akt I OSK 1296/17 oraz Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 6 marca 2019 r., sygn. akt III SAB/Po 41/18).

Odnosząc się do przewlekłości postępowania wskazać należy, że definicja przewlekłości postępowania, zawarta w art. 37 § 1 pkt 2 k.p.a. jest bardzo ogólna. Przewlekłość postępowania odnosi się do sposobu prowadzenia postępowania. Postępowaniem prowadzonym przewlekłe jest postępowanie prowadzone w sposób nieefektywny poprzez wykonywanie czynności w dużym odstępnie czasu bądź wykonywanie czynności pozornych, powodujących, że formalnie organ nie jest beczynny. Przewlekłość obejmuje zatem opieszale, niesprawne i nieskuteczne działanie organu, w sytuacji, gdy sprawa mogła być zakończona w krótszym terminie, jak również nieuzasadnione przedłużanie terminu zakończenia sprawy.

Podsumowując wskazać należy, że wniosek Skarżącego z dnia 14 lipca 2019 r. nie skutkował wszczęciem postępowania administracyjnego, które winno zostać zakończone wydaniem decyzji administracyjnej. Złożony wniosek dotyczył budowy drogi gminnej w miejscowości Sosnowiec Pieńki, która zakończyła wydaniem decyzji Starosty Zgierskiego Nr 1/2012 z dnia 27 listopada 2012 r., o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Powyższe oznacza, że Skarżący nie mógł skutecznie złożyć skargi na bezczynność oraz przewlekłość w działaniach organu. Z orzecznictwa sądów administracyjnych wynika, że do bezczynności nie dochodzi między innymi wówczas, gdy przepis prawa nie zobowiązywał organu do wydania decyzji, postanowienia lub innego aktu bądź podjęcia czynności adresowanej do strony (postanowienie NSA z 12 sierpnia 1999 r., IV SAB 64/99) jak również gdy nie doszło do wszczęcia postępowania w danej sprawie (wyrok NSA z 20 kwietnia 1999 r., I SAB 161/98). Skoro nie toczyło się postępowanie w sprawie, to nie można mówić o prowadzeniu postępowania w przewlekły sposób.

W świetle powyższego skargę należało uznać za bezzasadną.